

YOU ARE HERE: [NASLOVNICA](#) | [POVIJESNI IDENTITET](#) | [EKSKLUZIVNI FELJTON: SVJEDOČIM DA SU KOMUNISTIČKO-ČETNIČKI ZLOČINI U SLUNJU](#)
 NADAHNULI POEMU „JAMA“ 5. DIO

Ekskluzivni feljton: Svjedočim da su komunističko-četnički zločini u Slunju nadahnuli poemu „Jama“ 5. dio

PETAK, 15 LISTOPAD 2010 19:59

5.

Sržni događaj po kojem je satkana »Jama«

S pjesnicima već prvog jutra u Cindrićevoj kući

Kao 14-ogodišnjak sa zrelošću III. razreda gimnazije, upoznao sam pjesnika Vladimira Nazora i njegovog suputnika Ivana Gorana Kovačića već prvog jutra u kući sestara – učiteljica Jelene i Lucije Cindrić. To se odvijalo ovako. Četniko-partizani su zapovjedili mojim roditeljima Josi i Franciki Hazler da moraju od svojih krava dati svako jutro po dvije litre mlijeka za drugove pjesnike Nazora i Gorana. To mlijeko sam im donosio ja osobno. Prema sjećanju to sam činio samo četiri jutra.

Tu dužnost sam obavljao s neakvim oblikom miješanog nezadovoljstva (»Zašto baš ja moram nositi mliko?!«) i istovremene radoznalosti, jer sam želio upoznati ove zalutale hrvatske pjesnike, čuti nešto od njih i u razgovoru pitati ih štošta. To mi je uspijevalo s vrlo govorljivim Vladimirom Nazorom, ali ne i s Goranom Kovačićem, koji je uvijek samo šutio kao mumija i davao je izgled nezadovoljnog čovjeka.

Slika i dojam prvog jutra

Susret prvog jutra bio je ovakav. Donio sam mlijeko (mi u Slunju kažemo mliko) i pozdravio s »Dobro jutro!« Učiteljice su jednako tako odzdravile. Nazor mi je odgovorio: »Zdravo družel«, a Goran je prešutio pozdrav.

U predsoblju, ujedno zimskoj kuhinji, iznad umivaonika brijač se je Vladimir Nazor britvom koju je od nekoga dobio, jer su njegove stvari nestale na putovanju prema Slunju. Netko ih je prisvojio. Pri brijanju je dosta glasno razgovarao s umirovljenom učiteljicom Jelenom Cindrić, a Ivan Goran Kovačić je tmurno zamišljen sjedio na udobnom tapeciranom stolcu i nije ništa govorio. Nazor je bio pri završetku brijanja. Mene se je jako dojmio njegov starački vrat s višećim podbradkom, obrazi i špičasta bradica.

To se je odvijalo oko 8 sati ujutro točno 2. siječnja 1943. Obadvije sestre učiteljice su bile budne. Učiteljica Lucija je šutke obavljala neke poslove, ložila kuhinjsku peć, koja je ujedno zagrijavala i susjednu prostoriju otvorenih vrata u kojoj je sjedio Goran, a njena sestra Jelena se je naprosto svađala s Nazorom. Oslovljavali su se s »Ti« jer su se valjda poznavali od ranije. Naime, Vladimir Nazor i Jelena Cindrić su bili prosvjetari, po starosti približni vršnjaci. Uz ostalo Nazor je bio i profesor na Učiteljskoj školi, a na jednoj školi je pored učiteljevanja u Tounju i drugdje djelovala i Jelena kao nastavnica pa su se vjerojatno poznavali iz raznih susreta i učiteljskih sjednica.

Vladimir Nazor je djelovao zadovoljno

NAJNOVIJE NA PORTALU

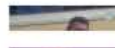
Branimir Glavaš: Josipović štiti Blaškića jer dolazi iz njegove omiljene JNA

EU: Sukobi oko ovlasti Europskog parlamenta u oblasti vanjske politike

Angela Merkel: Stvaranje multikulturalnog društva potpuno je propalo

Knjigozori Miljenka Stojića: Pogled na istinu

Nakon srijede u New Yorku NLO-i viđeni kod El Pasa s identičnom formacijom na nebu (VIDEO)

PRETRAŽI WEB

Google Custom Search

PRE

PRETRAŽI HRSVIJET.NET

Traži

PRETRAŽI

BusinessAcade
my
jednogodišnje

Prijava se!

Želiš bolje plaćen

www.Biznis-Akademija.com

Google oglasi

ANKETA

Je li Josipović zaslužio odličje za velika kršćanska djela najvećeg katoličkog viteškog Reda - Suvereni viteški malteški red?

- ☐ Da, apsolutno.
- ☐ Ne, nikad.
- ☐ Ne za kršćanska djela, ali je ipak veliki humanist pa je to vjerojatno dodjeljeno u tom smislu.
- ☐ Nisam siguran o čemu se radi u svezi tog Reda.
- ☐ Mislim da su Masoni

BusinessAcademy
jednogodišnje
školoavanje

Po prvome dojmu na mene, mogu reći da je Vladimir Nazor pokazivao opće zadovoljstvo, radost, govornost, ushićenost pa možda i sreću sa svojim dolaskom među partizane, »na oslobođeni teritorij«. To je pokazivao u svome odnosu s četniko-partizanima, u susretima s običnim ljudima, na ondašnjim svakovečernjim priredbama, koje su organizirali »osloboditelji« radi promidžbe i svoje zabave i u svakome nastupu, napose u svome prvome govoru u Slunju... U tome ponašanju djelovao je vrlo uvjerljivo, što isključuje svaku pomisao na glumu.

Vjekoslav Holjevac u to je vrijeme bio politički komesar kordunaških partizana

Sjećam se dobro njegovog razgovora s Vjekoslavom Holjevcem, Čanicom Opačićem, Pantom Katićem, Ivom Lolom Ribarom i Ljubišom Gruborom, koji su sjedili u prvim redovima na jednoj večernjoj priredbi u školskoj dvorani. Mi djeca raznih uzrasta, među kojom sam bio i ja, sjedili smo na podu između pozornice i prvog reda publike pa smo rado i znatiželjno promatrali te susrete i dječjom znatiželjom prisluškivali razgovore. Dakako, u prvome redu sjedili su uvijek najvažniji četniko-partizanski čelnici. Veco Holjevac je tada bio komesar kordunaških partizana, Čanica Opačić je bio glavni sudac u »Narodnome sudu«, Pante Katić je bio komandant grada, a najmlađi među njima Ljubiša Grubor je bio sekretar Pokrajinskog komiteta Skoja. Ivo Lola Ribar je bio glavni sekretar Skoja (Saveza komunističke omladine Jugoslavije). Upravo u to vrijeme organizirao je nekakav skojevski demek u Slunju, koji je ušao u komunističku povijest. Razgovor Vladimira Nazora s njima je bio vrlo uzbudljiv i popraćen s dosta smijeha.

Tek spomena radi dodajem da sam viđao Ivu Lolu Ribara i druge skojevce svakog dana, jer im je središnjica bila u stambenom dijelu kuće Hrvatskog katoličkog doma u Slunju, točno nasuprot mojoj obiteljskoj kući, tada kuće broj 2 i sada Stara cesta broj 2, a moja kuća je tada bila broj 39, a sada je Stara cesta 1, Slunju.

Nazorov odnos prema meni

Ne smijem propustiti Nazorov odnos prema meni osobno, koji je bio vrlo zanimljiv po njegovim kazivanjima i upitima. Nezostavno mi je zahvaljivao na milijeku, koje sam donosio, pitao me je o školi, o uspjehu i postavljao kojekakova pitanja shodna mojem uzrastu. Pitao me je čak volim li narodno-oslobodilačku vojsku?! Našavši se u nedoumici, rekao sam mu da ne volim niti jednu vojsku jer vojske ratuju, a ja ne volim rat. On me je na to uvjeravao da je narodna vojska i narodno-oslobodilački rat pravedan i poželjan jer se bori za slobodu. Ja sam si mislio svoje, jer četniko-partizansku slobodu sam doživljavao kao strahovladu, mučenje i ubijanje ljudi koji nisu »plesali onako kako su oni svirali«.

Nazorov prvi govor u Slunju

Za svoj javni nastup, prvi govor u velikoj dvorani Osnovne i Građanske škole u Slunju, napisao mi je sam Vladimir Nazor kratki pozdravni govor kojim sam ga trebao kao »drug omladinac« javno pozdraviti. To sam i učinio na pozornici velike dvorane u slunjskoj školi. Prema sjećanju taj pozdravni govor slovio je ovako: »Ponosan narod i narodna vojska Slunja grada i Korduna, sretni smo da Te pozdravimo, naš veliki pjesniče, Nazor Vladimire! Osjećaš se ugodno i budi s nama sretan kao što smo mi sretni s Tobom u slobodnome gradu Slunju!« Taj pozdravni govor su spalili suvremeni četniko-partizani. Kao čuvar svojih knjiga, svojih i obiteljskih slika, školskih bilježnica, crteža, pisama i svih zapisa, uključujući i spomenar, imao sam u svojim arhivalijama sačuvan i taj pozdravni govor.

Infiltrirali taj viteški Red.

- ☐ Nije mi više ništa jasno što se tiče Katoličke crkve.
- ☐ Agnostiku dati odličje, pa jeste vi normalni?!
- ☐ Ovo je dobar znak Katoličke crkve za hrvatski narod.
- ☐ Katolička crkva je dala jasan znak protiv Hrvatskog naroda.
- ☐ Ne znam i ne zanima me.

POŠALJI REZULTATI

TKO JE ONLINE

Trenutno aktivnih Gostiju:
2931

Prijavi se!

Želiš bolje plaćen posao?

www.Biznis-Akademija.com

Google maps

Želimo VAS za Glas HR svijeta

HR SVIJET | Hrvatska i Dijaspora Online | www.hrsvijet.net on Facebook

Like

4,548 people like HR SVIJET | Hrvatska i Dijaspora Online | www.hrsvijet.net

10 novosti

10 foto

10 video

10 audio

10 video

10 audio

Facebook social plugin

CITAT DANA

»Odlikovanja su dio zahvalnosti kojim društvo i država Hrvatska vrednuju vaš rad. Vi ste tome dali svoj obol i stoga vjerujem da će svima vama ova odlikovanja značiti poticaj za daljnji rad«
Stjepan Mesić - kad je odlikovao Sanadera - 20. lipnja 2008

ETARGET reklama

Prodajete putem interneta?
Naučite kako imati bolje rezultate Na najposjećenijoj konferenciji 4.10.

Tražim ljude
koji žele zaraditi novac u vlastitom biznisu

Potreban Vam je web shop?
Kreirajte povoljno vlastiti web shop i iskoristite prednosti Interneta!

Kako osvojiti novac online?

Osvojite od 200 do €500 dnevno. Jednostavan i besplatan način

Nažalost, sve su u mojoj rodnoj kući u Slunju spalili i uništili raznim divljačkim metodama današnji četnik-partizani, srbski zločinci u »oslobođenoj Slunju«, prozvanom Šešeljevo 1991. – 1995. Tko to kaže da se povijest ne ponavlja?

Ivan Goran Kovačić je u Slunju samo šutio

Kako sam već pripomenuo, za razliku od govorljivog Nazora Ivan Goran Kovačić nije pokazivao ni zadovoljstvo, ni sreću, ni dobro raspoloženje, čak ni rječitost. Za nekoliko dana boravka u Slunju čuo sam iz usta Ivana Gorana Kovačića samo jednu jedinu rečenicu i to pitanje upućeno meni: »Jesi li ti to klanje ranjenika zaista vidio?«

To sam mu potvrdno odgovorio. Moj odgovor slijedi u osvrtnu na razgovor između Vladimira Nazora i Jelene Cindrić, jer je u tome razgovoru uslijedilo ovo pitanje.

Goran je pravio nekakve pribliješke, vjerojatno za »Jamu«?

Toga, po sjećanju drugog jutra, kad sam donio mlijeko, pjesnik Ivan Goran Kovačić je pravio neke pribliješke, vjerojatno iz, rekao bih, žučnog dijaloga između Nazora i umirovljene učiteljice Jelene Cindrić, koja mu je nabrajala počinjene četničko-partizanske zločine u Slunju i u Slunjskome kraju, zvanome Kordun.

U toj prepirki s Vladimirom Nazorom u nazočnosti Ivana Gorana Kovačića, koji je sjedio na istoj stolici kao i jučer, kad je Jelena Cindrić govorila Nazoru (kao da čita) o četničko-partizanskim ubijanjima u Slunju, došla je na oko 500 (petsto) ranjenika koje su na školskom prozoru klali četnik-partizani. Tada su uslijedile Jelenine riječi: »One ranjenike u redu za klanje koji nisu mogli hodati gurali su četnik-partizani i nosili su ih lakši ranjenici ili su se na njih naslanjali u redu do četničko-partizanskog klanja i bacanja u kamion. Taj kamion je odvozio poklane ranjenike u veliku i vrlo duboku bezdanu na Debeloj Glavi oko 4 km daleko od Slunja u smjeru Plaškoga. Kad su se zločinci umorili klanjem, odvozili su kamionom nezaklane ranjenike i žive ih bacali u duboku bezdanu na Debeloj Glavi...«

Josip Broz Tito i Vladimir Nazor

Ja sam donio jutarnje mlijeko i nazočio tome burnom razgovoru učiteljice Jelene Cindrić i Vladimira Nazora. Jednog časa upre učiteljica Jelena Cindrić prstom u mene i kaže: »Ovaj dječak sa svojim vršnjacima je gledao to četničko-partizansko klanje zarobljenih ranjenika, hrvatskih vojnika!« Tada sam prvi i zadnji put čuo iz usta Ivana Gorana Kovačića jednu rečenicu i to pitanje, koje sam već naprijed napisao i ovdje ga radi slijeda razgovora ponavljam i donosim svoj odgovor.

Ivan Goran Kovačić: »Jesi li ti to klanje ranjenika zaista vidio?«

Odgovorio sam sljedeće: »To klanje ranjenika sam gledao zajedno s bratićem Tomom Hazlerom i Matom Sminderovcem. Naše kuće su u neposrednoj blizini škole i mi smo gledali taj užasni čin ispred naših kuća, zapravo s Križopća, a mogli smo ga vidjeti i kroz prozor iz Matine kuće. Taj užas nad ranjenicima vidjeli su svi susjedi i prolaznici. Skupina četnik-partizana je gurala ranjenike pred skupinu četničko-partizanskih koljača koji su klali ranjenike puščanim noževima (bajunetama).«

Najstrašnije mi je bilo, kad me je iz reda, neposredno pred klanje, glasnim povikom zamolio moj daljnji rođak, ranjenik Mato Pavlešić, Mandin: »Dragane, reci mojoj mami da sam umro od rana, ali joj nemoj reći da su me zaklali!« Ja sam to rekao svojoj majci i ne znam kako je ona prepričala svojoj sestrinici Mandi Pavlešić, majci od zaklanog jedva 18-ogodišnjeg ranjenog

točno. Mate je zaklan četničko-partizanskim nožem na prizemnom prozoru lijevog krila koje je pripadalo Građanskoj školi u Slunju. To sam osobno vidio i drhteći od užasa pobjegao sam kući.

Taj Mate Pavlešić je inače bio vrlo miran dečko, prognanik iz Primišlja. Naime, Talijani su na bijegu iz Slunja, točno na dan Cvjetnice 1942. prognali Hrvate iz Primišlja. Neki prognanici su dospjeli u Slunj, a ostali kojekuda: u Ogulin, u Tounj, Karlovac... Sredinom ljeta 1942. Mato je dragovoljno pristupio u Hrvatsku vojsku, u 10. ustašku bojnu pod zapovjedništvom bojnika Slavka Bednjanca. Svoj mladi život je kao ranjenik završio od četničko-partizanskog noža.

Četničko-partizanska literatura navodi 700-800 ranjenika

Četničko-partizanska literatura, Zbornik 18, HAK, Karlovac, Stevo Opsenica, »Borbe za oslobođenje Slunja novembra 1942.«, str. 435. – 447. navodi 388 poginulih ustaša, 162 zarobljenih i oko 700-800 ranjenih«. Svi ovi brojevi su uvećani na četničko-partizanski način. Objektivno sudeći moglo je biti oko 500 ranjenika, jer su borbe za »oslobođenje Slunja« trajale više tjedana, a k tome su dopremani u Slunj svi ranjenici iz Bihaća, Zavalja, Petrovog Ličkog sela, Vaganca, Drežnika, Rakovice i iz okolnih sela bliže mjesta Slunja.

Zarobljenih hrvatskih vojnika je također bilo mnogo manje nego što navodi Stevo Opsenica i to su bili pretežno domobrani i oružnici. Ustaše se nisu nikada predavali, a u bezlaznoj situaciji imali su za sebe i za najbliže neprijatelje posljednju bombu.

Zarobljene domobrane i oružnike, njih oko 60, četniko-partizani su sve poubijali. Neke od njih sam zajedno s mojom majkom morao voziti na našim kolima u groblje. Još i sada mi je pred očima izmrcvareni mrtvi domobran Joso od Kate Brinke iz sela Cvitović.

NASTAVLJA SE

Autor: Miljenko Stojić

Vezani članci

- [Svjedočim da su komunističko-četnički zločini u Slunju nadahnuli poemu „Jama“ 1.](#)
- [Svjedočim da su komunističko-četnički zločini u Slunju nadahnuli poemu „Jama“ 2.](#)
- [Svjedočim da su komunističko-četnički zločini u Slunju nadahnuli poemu „Jama“ 3.](#)
- [Svjedočim da su komunističko-četnički zločini u Slunju nadahnuli poemu „Jama“ 4. dio](#)

ETARGET reklama

Što Onur zna a vi ne?
Otkrijte tajne koje bogataši ne žele da znate.

Dodaj svoj oglas

BusinessAcademy

[Prijavi se!](#)

Želiš bolje plaćen

www.Biznis-Akademija.com

Google oglas

Komentari (0)

Napišite komentar

Morate imati Facebook račun i biti prijavljeni da biste mogli poslati komentar.

10 people like this.

Add a comment...

Login

Log in to Facebook to post your comment

Mislav Mladinić Oct 16

Sve je to točno. Znam iz prve ruke. Naime tadašnja Goranova zaručnica bila je kasnije profesorica hrvatskosrpskog jezika u Gimnaziji i to je ispričala kad smo obrađivali Jamu.

Facebook social plugin

Displaying the only post.